

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/49692 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 6 april 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 mei 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd om appellandt ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 7 oktober 2005 heeft de minister het daartegen door appellandt gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 april 2007, verzonden op 20 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellandt ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellandt bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de tweede grief wordt geklaagd dat de rechtbank ten onrechte is voorbijgegaan aan de beroepsgrond dat de minister geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek van appellandt om hangende de bezwaarfase te worden gehoord.

2.1.1. Hoewel de klacht terecht is voorgedragen kan de grief, gelet op het navolgende, niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 16 juli 2003 in zaak no. 200302801/1, aangehecht ter voorlichting van partijen), vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en kan daarvan slechts worden afgezien, indien er naar objectieve maatstaven op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de gemaakte bezwaren niet tot een andersluidend besluit kunnen leiden.

Volgens onderdeel B1/2.2.11 van de Vreemdelingencirculaire 2000, ten tijde hier van belang, geldt als contra-indicatie voor ambtshalve verlening van een verblijfsvergunning regulier op grond van het zogenoemde driejarenbeleid dat de desbetreffende vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Dat dat laatste het geval is wordt, voor zover thans van belang, aangenomen, indien betrokkene tijdens de driejarentermijn een misdrijf heeft gepleegd, ter zake waarvan een serieuze verdenking is ontstaan, tenzij de strafzaak is afgerond zonder veroordeling.

Niet in geschil is dat de door appellandt gepleegde strafbare feiten een contra-indicatie vormen, als hiervoor bedoeld. Er is verder geen plaats

voor het oordeel dat het bestuursorgaan bij afweging van de in het bezwaarschrift aangevoerde belangen niet in redelijkheid onverkort aan voormeld beleid heeft kunnen vasthouden. Dat niet op voorhand valt uit te sluiten dat appelland tijdens een hoorzitting nieuwe gezichtspunten te berde brengt die tot gegrondverklaring van het bezwaar zouden hebben geleid, doet daaraan niet af, omdat de beslissing om van het horen af te zien dient te worden genomen op grond van hetgeen in het bezwaarschrift is gesteld.

2.1.2. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan ook niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. C.J.M. Schuyt, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. M.L.D. Trippert-van Gemeren, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

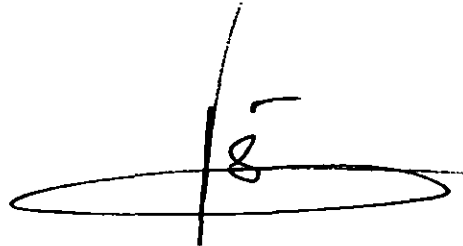
w.g. Trippert-van Gemeren
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

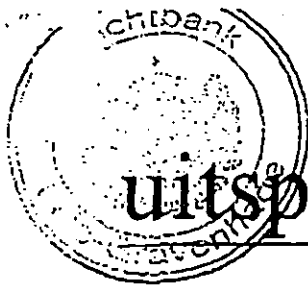
289

Verzonden: **13 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line, a horizontal line, and a stylized 'V' shape.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

KOPIE

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummers: Awb 05/49692

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. V.L. van Wieringen, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Immigratie- en Naturalisatiedienst), te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.A. Visser, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. In zijn beschikking van 19 mei 2005 heeft verweerder ambtshalve beslist dat eiser komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure".

1.2. Eiser heeft daartegen op 15 juni 2005 bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 7 oktober 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepschrift van 7 november 2005 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 25 januari 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft op 21 juni 1998 een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan, die

door verweerder bij beschikking van 24 november 1998 is afgewezen. Het bezwaar van eiser tegen deze beschikking is door verweerder op 19 mei 2005 ongegrond verklaard. Verweerder heeft zich daarin overwogen dat eiser een gevaar voor de openbare orde vormt. Daartoe heeft verweerder verwezen naar een uittreksel uit de Justitiële documentatie van 31 december 2004 waaruit blijkt dat eiser ter zake van een op 28 april 2000 gepleegd misdrijf is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van 250,- en een voorwaardelijke gevangenisstraf van twee maanden met een proeftijd van twee jaar. Voorts heeft verweerder daarbij betrokken dat eiser op 12 maart 2004 wegens een tijdens de proeftijd – op 1 januari 2003 gepleegd misdrijf tot twee maanden gevangenisstraf voorwaardelijk is veroordeeld met een proeftijd van twee jaar. Vervolgens heeft verweerder ambtshalve beslist dat eiser niet op grond van tijdsverloop in de asielprocedure voor een vergunning in aanmerking komt omdat in verband met veroordeling wegens een misdrijf sprake is van een contra-indicatie. In bezwaar heeft verweerder deze beschikking gehandhaafd en daarbij nog overwogen dat verweerder in de in de gronden van bezwaar opgeworpen stelling dat de verstoringen van de openbare orde gewogen dienen te worden tegen de lange duur van het verblijf van eiser in Nederland geen aanleiding ziet om toepassing te geven aan de in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) neergelegde inherente afwijkingsbevoegdheid.

2.2. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door hem niet op zijn verzoek een termijn te gunnen voor aanvulling van zijn gronden van bezwaar in de vorm van een herstel verzuim als bedoeld in artikel 6:6 Awb. Voorts heeft eiser betoogd dat verweerder niet alle relevante feiten en omstandigheden die door eiser naar voren zijn gebracht, zijn meegewogen, zoals het door hem gedane beroep op strijd met rechtszekerheids- en gelijkheidsbeginsel, het ontbreken van een alternatief en toelating van zijn directe familie hier te lande. Voorts heeft verweerder geen overweging gewijd aan artikel 8 EVRM en het IVRK.

Beoordeling van het beroep

2.3. Vooropgesteld zij dat de rechtbank niet het standpunt van eiser onderschrijft dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door hem niet overeenkomstig artikel 6:6 Awb een termijn te gunnen voor het inbrengen van de gronden van bezwaar. De in artikel 6:6 Awb bedoelde termijn geldt als voorwaarde voor een niet-onvankelijkverklaring van het bezwaarschrift wegens het niet indienen van de gronden. Daarvan is in dit geval geen sprake. Bovendien stond het niet stellen van bedoelde termijn niet in de weg aan het indienen van (nadere) gronden door eiser.

Voorts overweegt de rechtbank als volgt.

2.4. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid Vw 2000. De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel "tijdsverloop in de asielprocedure" wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in C2/9.2 Vc 2000.

2.5. In C2/9.3 Vc 2000 staan vervolgens de contra-indicaties voor vergunning verlening opgesomd. Als contra-indicatie wordt (onder meer) beschouwd het feit dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Voor de toepassing van deze grond is het tijdstip van het plegen van het delict van belang. Indien tijdens de driejarentermijn een serieuze verdenking is ontstaan ter zake van het plegen van een misdrijf,

Zaaknummer: Awb 05/49692

blad 3

wordt aangenomen dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde, tenzij de strafzaak is afgerond zonder veroordeling (sepot, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging). Ook als een transactie heeft plaatsgevonden of als de strafzaak nog niet is afgerond, is er sprake van deze contra-indicatie.

2.6. Vaststaat dat eiser gedurende de driejarentermijn een misdrijf heeft gepleegd waarvoor hij is veroordeeld. De handhaving van de weigering een vergunning te verlenen wegens tijdsverloop is dan ook in overeenstemming met het geldende beleid.

2.7. In hetgeen eiser heeft aangevoerd heeft verweerder voorts geen aanleiding hoeven zien het standpunt in te nemen dat toepassing van het beleid voor eiser gevolgen heeft die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met dat beleid te dienen doelen en dat derhalve met toepassing van artikel 4:84 Awb van dat beleid had moeten worden afgeweken. De lange duur van eisers verblijf in verhouding tot de ernst van het misdrijf is daartoe onvoldoende. Daarbij heeft verweerder kunnen betrekken dat sprake is van recidive. Ook de omstandigheid dat de overige gezinsleden wel vergunningen hebben gekregen heeft verweerder niet als bijzondere omstandigheid als hiervoor bedoeld hoeven aanmerken. Immers, het verschil is nu juist dat er in het geval van eiser sprake is van een contra-indicatie en in de andere gevallen niet. Ook overigens heeft eiser geen omstandigheden aangevoerd die verweerder had moeten opvatten als bijzondere omstandigheden als hiervoor bedoeld.

2.8. Gezien het hiervoor overwogene heeft verweerder kunnen concluderen dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een vergunning wegens tijdsverloop in de asielprocedure.

2.9. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.10. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M. Mulder als griffier op 6 april 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

20 APR 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

T 568 P 001 P 002	
RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2967 B	16 MEI 2007
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak / Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Advocaten
mr. D.Y. Li*
mr. V.L. van Wieringen
mw. mr. M. Wiers
mw. mr. A.M.I. Elcveld
mr. N. Hollander
mr. M.M.J. Arts

Tevens per telefax verzonden: 070 - 3651380.

Belastingadviseur
drs. F.J. van Dijk**

Groningen, 16 mei 2007

* lid Insolud
** lid Nederlandse Federatie
Belastingadviseurs

Inzake : N./IND
Onze ref. : W05-10063
Uw ref. : Awb 05 / 49692 BEPTDN LAMA Z
Betreft : Apelschrift

APPELSCHRIFT

Edelhoogachtbare vrouwe/heer,

Bij beschikking van 19 mei 2005 heeft de Immigratie- en Naturalisatiedienst namens de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en/of de Staatssecretaris en/of de Minister van Justitie (hierna: verweerder) beslist dat de heer geboren op en van Iraakse nationaliteit (hierna: appelland) niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van "tijdsverloop" in de asielpcedure.

Appelland heeft bezwaar gemaakt tegen voornoemd besluit. Het bezwaar is bij beschikking van 7 oktober 2005 ongegrond verklaard.

Appelland heeft bij beroepschrift van 7 november 2005 beroep ingesteld tegen voornoemde beslissing. De openbare behandeling heeft plaatsgevonden op 25 januari 2007. Bij uitspraak van 6 april, verzonden 8 april 2007) heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard. De uitspraak is bekend onder procedurenummer Awb 05 / 49692. U treft hierbij een afschrift aan van die uitspraak.(*1)

Van deze uitspraak komt appelland hierdoor in hoger beroep. Appelland kiest ten deze woonplaats ten kantore van haar gemachtigde, de heer mr. V.L. van Wieringen, advocaat en procureur te (9724 AG) Groningen aan het Zuiderpark 15, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en derhalve tot het indienen van deze schriftuur.

Li & Van
Wieringen
advocaten en
procureurs is een
samenwerkings-
verband van
zelfstandige
advocaten en een
belastingadviseur.
De aansprakelijk-
heid is beperkt tot
het bedrag dat in
een voorkomend
geval door de
beroepsaan-
sprakelijkheids-
verzekeraar wordt
uitgekeerd.

GESCHILLENCOMMISSIE
ADVOCATUUR

Zuiderpark 15 • Postbus 604 • 9700 AP Groningen • telefoon (050) 3603768 • fax (050) 3603561
info@lenvw.nl • www.lenvw.nl • Stichting Dordengelden Li & Van Wieringen: 49.99.40.261

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Appellant meent dat het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming in algemene en bijzondere zin dit hoger beroep vergen. Hij wenst hierbij de volgende grieven aan te voeren tegen de uitspraak van de rechtbank. U wordt eerbiedig verzocht deze grieven, althans de daarop gegeven toelichtingen, tevens in onderlinge samenhang te willen bezien.

Niet in geschil is dat sprake is van een relevant tijdsverloop van drie jaar en dat eiser gedurende deze termijn een misdrijf heeft gepleegd waarvoor hij is veroordeeld.

Grief 1

Ten onrechte is in de aangevallen uitspraak overwogen dat "*verweerder niet onzorgvuldig heeft gehandeld door appellant niet overeenkomstig artikel 6:6 Awb een termijn te gunnen voor het inbrengen van de gronden van bezwaar.*"

Toelichting:

Appellant meent dat verweerder wel onzorgvuldig heeft gehandeld en dat als gevolg daarvan het besluit van 7 oktober 2005 onzorgvuldig tot stand is gekomen. Uit de brief van 14 juli 2005 met bijlage blijkt duidelijk dat appellant er vanuit gaat dat gelegenheid zal worden gegeven een aanvulling te maken op de gronden bij het bezwaar dan wel dat een hoorzitting zal worden gehouden. Door in strijd te handelen met een bestendige gedragslijn (verlenen termijn voor herstel ex art. 6:6 Awb en berichten welke unit met de afdoening van het bezwaar is belast) en appellant in de waan te laten dat op enig later tijdstip nog een aanvulling kan worden gegeven en vervolgens zonder enig nader bericht een besluit te nemen handelt verweerder in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het 'fair-play' beginsel.

De beschikking op bezwaar van 7 oktober 2005, verzonden 10 oktober 2005 is daarmee in strijd met onder andere artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht. Uit de bewoordingen in het inleidend bezwaarschrift en de herinnering van 14 juli 2005 die eisers gemachtigde aan verweerder blijkt zonneklaar dat eiser er vanuit ging dat alsnog een termijn voor herstel van vormen zou worden geboden dan wel dat op een hoorzitting de bezwaren (vgl. VzABRS 6 juni 1997, M& R nr. 1997, 119) nader zouden kunnen worden toegelicht. Ten onrechte is eiser deze mogelijkheid ontnomen waarmee hij in zijn belangen is geschaad. Deze gang van zaken is onzorgvuldig. Men bedenke ook dat verweerder middels een enkel telefoontje of briefje een eventueel gerezen misverstand uit de weg had kunnen ruimen. Het besluit is naar de mening van eiser tevens in strijd met het 'fair-play' -beginsel (vgl. EHRM 26 sept. 1996, EHRR, 1997, p. 491 en HR 6 febr. 1998, JB 1998/89) en de beginselen van een goede procesorde en art. 3:4 Awb.

De aangevallen uitspraak miskent dat. Een en ander klemt te meer omdat de besluitvorming omtrent een verblijfsrecht voor appellant al loopt vanaf 1998 en het houden van een hoorzitting de in bezwaar hoofdregel is waarvan niet licht dient te worden afgeweken.

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Grief 2

Ten onrechte is door verweerder in bezwaar geen hoorzitting gehouden en ten onrechte is door de rechtbank op dit punt niets overwogen.

Toelichting:

Allereerst wil ik u ter toelichting op deze grief eerbiedig verwijzen naar hetgeen hierboven onder de eerste grief is aangevoerd. Verder nog het volgende. In de gronden bij het bezwaar van 14 juli 2005 zijn tal van bijzondere omstandigheden aangevoerd die zien op de toepassing van art 4:84 Awb. Het bezwaar was naar de mening van appellant niet kennelijk ongegrond in de zin van artikel 7: 3 Awb. Door appellant zijn als bijzondere feiten en omstandigheden immers in bezwaar bijvoorbeeld ook aangevoerd dat *a.* het primaire besluit in strijd is met het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel (onder punt 4), *b.* het gelijkheidsbeginsel (onder punt 2 en 3), *c.* niet slechts de duur van het verblijf van belang is maar ook de aard (want na verblijf met een verblijfsvergunning zou verweerder eigen beleid glijdende ex art. 3.86 Vb. analoog kunnen toepassen), *d.* eiser geen alternatief heeft in verband met situatie in zijn land van herkomst dan in Nederland te blijven (appellant is een Christen uit Irak en kan dus niet terug), *e.* zijn directe familie hier is toegelaten (gezinsleven).

Verder merkt appellant op dat door verweerder en de rechtbank geen enkele overweging is gewijd aan het gezinsleven van eiser. Het besluit is daarmee ook in strijd met art. 3:36 Awb vanwege het ontbreken van een dragende motivering.

Appellant heeft expliciet een beroepsgrond gericht tegen de weigering een hoorzitting in bezwaar te houden. U treft hierbij een afschrift aan van de nadere gronden bij het beroep>(*3)

Op grond van hetgeen door appellant in bezwaar is aangevoerd kan niet worden geconcludeerd dat het bezwaar kennelijk ongegrond was. Het was niet op voorhand duidelijk dat de gevolgen van het besluit voor appellant niet onevenredig waren in verhouding tot de met dat beleid te dienen doelen. Ten onrechte is geen hoorzitting gehouden. De aangevallen uitspraak miskent dat.

Grief 3

Ten onrechte is in de aangevallen uitspraak overwogen (r.o. 2.7) dat "verweerder in hetgeen namens appellant is aangevoerd geen aanleiding heeft hoeven zien het standpunt in te nemen dat de toepassing van het beleid voor eiser gevolgen heeft die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met dat beleid te dienen doelen en dat derhalve met toepassing van artikel 4:84 Awb van dat beleid had moeten worden afgeweken."

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Toelichting:

Zoals hierboven onder de tweede grief is betoogd heeft appellant in bezwaar niet uitsluitend aangevoerd dat de duur van zijn verblijf en de omstandigheid dat aan zijn familieleden een verblijfsvergunning is verleend dient te worden meegewogen. Een aantal andere omstandigheden die kunnen nopen tot afwijking van het beleid zijn wel degelijk aangevoerd. Als belangrijkste daarvan kunnen worden genoemd de omstandigheid dat aan de gezinsleden van appellant wel verblijfsvergunningen zijn verstrekt en de omstandigheid dat terugkeer naar Irak in het geval van appellant niet mogelijk is.

De aangevallen uitspraak is mitsdien onvoldoende gemotiveerd en/of niet gedaan op grond van de gedingsstukken en het verhandelde ter zitting.

Grief 4

Ten onrechte is in de aangevallen uitspraak niets overwogen met betrekking tot het recht op gezinsleven van appellant als bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

Toelichting:

Appellant heeft erop gewezen dat de overige leden van het gezin waarvan hij deel uitmaakt wel zijn toegelaten op grond van 'tijdsverloop in de asielprocedure'. De rechtbank heeft op dit punt overwogen dat dit niet van belang is nu in het geval van de andere gezinsleden juist geen sprake is van een contra-indicatie. Appellant meent dat het ingevolge artikel 8 EVRM verschil maakt of een contra-indicatie wordt tegengeworpen aan een persoon die zijn gezinsleven hier in Nederland heeft of een persoon waarbij dat niet het geval is. Ten onrechte heeft verweerder niets overwogen op dit punt en heeft de rechtbank het belang van artikel 8 EVRM in het kader van de uitoefening van het recht op gezinsleven en van de uitoefening van de inherente afwijkingsbevoegdheid miskent.

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

De aangevallen uitspraak is derhalve in strijd met het recht en dient te worden vernietigd.

REDENEN WAAROM

U(w) Edelhoogachtba(a)r(e) College, Vrouwe, Heer eerbiedig wordt verzocht:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- met vernietiging van de aangevallen uitspraak;
- en vernietiging van het besluit van verweerder van;
- met veroordeling van de Minister in de kosten van dit geding.

Met de meeste hoogachting,

V.L. van Wieringen

advocaat / bepaaldelijk gevolmachtigde

Bijlage(n):
- afschrift aangevallen uitspraak;
- gronden bezwaar,
- gronden beroep.

